

หัวข้อวิทยานิพนธ์	มาตรการทางกฎหมายในการควบคุมให้ผู้ประกอบการธุรกิจและผู้ประกอบวิชาชีพรับประกันความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อรัฐและประชาชน
คำสำคัญ	การรับประกันความเสี่ยง / การประกอบวิชาชีพ / ความเสียหาย
ชื่อนักศึกษา	สันต์ฤทัย สวยดี
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ (พิเศษ) ประทีป ทับอรรถานนท์ รองศาสตราจารย์ สุวิทย์ นิ่มน้อย
ระดับการศึกษา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
คณะ	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี
พ.ศ.	2555

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงมาตรการทางกฎหมายในการกำหนดให้ผู้ประกอบการธุรกิจและผู้ประกอบวิชาชีพในประเทศรับประกันความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อรัฐและประชาชนเกี่ยวกับการนำหลักประกันมาใช้เพื่อควบคุมความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจและเป็นการประกันความรับผิดชอบของผู้ประกอบการที่อาจก่อความเสียหายให้กับประชาชนด้วยเหตุที่ว่า การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการและผู้ประกอบวิชาชีพนั้นนอกจากผู้ประกอบการธุรกิจต้องคำนึงถึงการปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ผู้ประกอบการธุรกิจยังต้องคำนึงถึงประเด็นต่างๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อ การดำเนินธุรกิจอีกด้วย เช่น ความรับผิดชอบต่อประชาชนในฐานะคู่สัญญา ความเสียหายอันเกิดต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งประเด็นต่างๆ ที่กล่าวมาล้วนแต่เป็น “ปัจจัยเสี่ยง” (Risk Factor) ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจย่อมมีโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ (Risk) และอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนและรัฐ เช่น การละทิ้งงานของผู้รับเหมา การผลิตหรือจำหน่ายอาหารที่ไม่ได้มาตรฐาน การผิดจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจต้องรับผิดชอบเพื่อเป็นการเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้น ซึ่งกฎหมายแพ่งได้กำหนดความรับผิดชอบไว้อย่างเคร่งครัดแล้ว แต่ปัญหาเกี่ยวกับความรับผิดชอบในความเสียหายยังคงเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบในวงกว้างและเป็นผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในปัจจุบันหรือในอนาคตก็ได้ แม้ว่ารัฐจะมีมาตรการในการคุ้มครองและเยียวยาความเสียหายโดยกำหนดหลักประกันในการดำเนินธุรกิจ แต่ในอีกหลายๆกรณีก็ไม่มีกฎหมายเยียวยาแก้ไขปัญหาดังกล่าว

จากการศึกษาพบว่า มีพระราชบัญญัติเกี่ยวข้องกับธุรกิจ 3 กลุ่ม กล่าวคือกลุ่มธุรกิจด้านการท่องเที่ยว กลุ่มธุรกิจอาหาร และกลุ่มผู้ประกอบวิชาชีพ ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นกฎหมาย

เฉพาะที่ใช้ในการควบคุมกำกับดูแล จากผลการศึกษาพบว่าถ้าหากพิจารณาวัตถุประสงค์และอำนาจหน้าที่ของกฎหมายที่ใช้กำกับควบคุมดูแลในแต่ละประเภทแล้วนั้นในเรื่องของการชดใช้ หรือการเยียวยาความเสียหายให้แก่ประชาชนหรือคู่สัญญาหรือแม้แต่ผู้บุคคลภายนอกที่ไม่ได้เป็นคู่สัญญา แต่ได้รับความเสียหายก็ตาม กฎหมายดังกล่าวมิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับมาตรการ หรือวิธีชดใช้ค่าเสียหายที่เกิดจากผู้ประกอบการแต่อย่างใด

ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงขอเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวไว้ 2 ประการ กล่าวคือ

1. ผู้ศึกษาเห็นว่าสถานะในปัจจุบันมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก การแข่งขันในทางธุรกิจค่อนข้างสูง กฎหมายที่ใช้ควบคุมความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจโดยปรากฏในรูปแบบของหลักประกันที่บัญญัติไว้ในกฎหมายเฉพาะในธุรกิจที่มีความเสี่ยงนั้น หลักประกันดังกล่าวไม่เพียงพอต่อความเสียหาย ดังนั้นรัฐต้องมีการปรับเปลี่ยนหลักประกันดังกล่าวเพื่อให้สอดคล้องกับสถานะการณ์ในปัจจุบันและเพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายที่มุ่งคุ้มครองผู้ได้รับความเสียหายโดยตรงจากการประกอบธุรกิจหรือบุคคลภายนอกซึ่งได้รับความเสียหายจากผู้ประกอบกิจการดำเนินธุรกิจดังกล่าว

2. ผู้ศึกษามีความเห็นว่าการบริหารจัดการความเสี่ยงด้วยการโอนความเสี่ยง (Risk Transfer) โดยการโอนความเสี่ยงภัยด้วยการประกันภัย (Insurance) เป็นการโอนความเสี่ยงภัยจากบุคคลหรือธุรกิจที่มีความเสี่ยงภัยให้กับบริษัทประกันภัย โดยการจ่ายค่าเบี้ยประกันให้กับผู้รับประกันภัยเป็นค่าตอบแทน เมื่อเกิดภัยและมีความเสียหายเกิดขึ้นบริษัทผู้รับประกันภัยจะเป็นผู้แบกรับภาระความเสียหายไว้เองแทนผู้เอาประกันภัยที่มีส่วนได้เสียในความเสี่ยงภัย โดยชดใช้ค่าเสียหายในนามผู้เอาประกันภัยซึ่งในกรณีดังกล่าวนี้ผู้ศึกษาเห็นว่าเหมาะสมกับผู้ประกอบวิชาชีพเป็นอย่างยิ่ง และหรือการจัดการความเสี่ยงด้วยการจัดตั้งกองทุนประกันความเสี่ยง

Thesis Title	Legal Measures for Controlling Business Operator and Professional to Guarantee the Risks associating with Business Conduct That May Cause Damage to the State and the Public
Keywords	Guarantee the Risks / Business / Damage
Student	Sunruetai Suaydee
Thesis Advisors	Assistant Professor (Senior) Pratheep Thabattantont Associate Professor Suwit Nimnoi
Level of Study	Master of Laws
Faculty	Graduate School, Sripatum University Chonburi Campus
Year	2012

ABSTRACT

This thesis aims to investigate legal measures for regulating domestic business operators and professionals to guarantee the risks associating with their business conduct that may cause damage to the state and the public in terms of utilizing security for controlling risk in their business and insuring their liability in the case the public has sustained damage from such business. It is generally agreed that to conduct their business, business operators and professionals not only have to observe and comply with legal requirements, but they also have to take into account any possibility that may consequently cause impact on their business such as contractual liability as a party to the contract, damage to the environment etc. These are considered as risk factors normally encountered by business operators including the possibility of causing damage to the public and the state e.g. work abandonment by subcontractor, manufacturing or selling substandard foods, violation of the ethical code of professional etc. resulting in their liability to remedy such damage. Although the civil law has provided quite strict liability against such damage, but for certain matter, the impact of such damage is widely sustained, both at the moment and in the future and even the state may put in place certain measures to protect and remedy the same by requiring security for business operation, there are many cases that no legal measures are provided for.

From the study, there are some acts governing 3 groups of business, namely, tourism business, food business and professional group. Those acts are specific laws used to regulate their

business. It appeared that those acts have not provided adequate measures or means for remedying the damage caused by business operator.

Therefore, the author would like to propose 2 approaches for addressing the above problem as follows:

1. The author is of the view that in this moment business environment where business growth and competition has become the major issue, the legislation used for controlling risks in such business operation by requiring guarantee for certain business conduct may be inadequate to cover potential damage. The legislature needs to adjust such guarantee to respond to current situation and to achieve the intention of the law aimed to protect those who are directly affected by such business operation.

2. The author is also of the opinion that risk management by risk transfer and insurance are the mean for transferring risks from person or business under risks to the insurance company who will be liable for such covered risk and make indemnification on behalf of the insured provided the insured has interest in such risk. The author views that this is also really suitable for those professionals. The other mean is to set up risk guarantee fund to manage such risk.